

Styrelse, ligesom det er under Overvejelse at fremsætte Lovforslag om Administrationen og Anvendelsen af Kirkebøssernes Midler. Forarbejderne til disse Lovforslag ere allerede i Gang, det har nemlig fra første Færd været Ministeriets Hensigt at søge at faa disse Forhold ordnede ved Lov. Den ad administrativ Vej trufne Ordning er aldeles midlertidig. Netop derfor er Ordningen ogsaa truffen kun ved ministerielle Cirkulærer, der i ingen Henseende forpligte andre end det nuværende Ministerium og altsaa paa ingen Maade kunne betragtes som forfatningsmæssige Bestemmelser vedrørende Folkekirken.

Jeg har ønsket at fremsætte disse klargørende og retledende Bemærkninger allerede nu, for at man ikke skal bevæge sig oppe i Højder, som ere ganske naturlige.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. C. Christensen): Jeg havde ventet, at den højtærede Kultusminister vilde svare for sig selv og sin Administration. Nu tager imidlertid Konseilspræsidenten Ordet for at forklare, at det hele ikke er saa slemt ment. Det er overhovedet slet ikke slemt ment, siger den højtærede Konseilspræsident, for der har ikke været tilsigtet at gribe ind i Lovgivningsmagtens Virksomhedsomraade. Dernæst siger den højtærede Konseilspræsident, at det hele er en ganske midlertidig Ordning, som kun skal virke, indtil man faar en endelig Ordning ved Lov. Derved erkender i Virkeligheden Ministeriet, at der er sket et Indgreb paa Lovgivningsmagtens Omraade, og at det er Lovgivningsmagtens Ret at faa Sagen til Afgørelse. Det er jo ganske fornøjeligt at høre, at det hele er kun saadan en midlertidig Foranstaltning, for man har set, navnlig i den Presse, der støtter Ministeriet, at denne Ordning var meget bedre end den, der hidtil har været skabt ved Lov. Det har været fremstillet som en endelig og god Ordning, man i Fremtiden kunde slaa sig til Ro med.

Dernæst siger den højtærede Konseilspræsident, at det har været nødvendigt for Kultusministeren at træffe disse Bestemmelser. Den Nødvendighed anerkender jeg aldeles ikke. De Midler, der vare i Fattigbøsserne og i Blokken, kunde meget godt være uddelte af de indtil Nytaar fungerende Menighedsraad og ere vist ogsaa blevne uddelte til Nytaar, og der vilde saa have været rum Tid til at lovgive om Bestyrelsen af disse Midler i Fremtiden. Ministeriet behøvede ikke at fremkomme

med sit Cirkulære, der har ingen Nødvendighed været derfor. Men Nødvendigheden dækker heller ikke en vilkaarlig Indgriben fra Administrationens Side. Folketinget har aldrig erkendt tidligere, at Administrationen under Paaberaabelse af Nødvendighed kunde gribe ind paa Omraader, hvor Lovgivningsmagten havde ubetinget Ret.

Da jeg kun har ønsket Ordet for en kort Bemærkning, skal jeg hermed standse, idet jeg venter at høre, hvad den højtærede Kultusminister har at sige om hele denne Sag.

Konseilspræsidenten (Zahle): Naturligvis vil Kultusministeren svare de ærede Forespørgere. Jeg har kun gjort en kort, retledende Bemærkning, for at der ikke skulde være unødigt Uklarhed i dette Forhold. Overfor de Bemærkninger, som nu bleve fremsatte af den ærede Forespørger, vil jeg kun sige, at jeg tvivler aldeles ikke om, at han meget vel forstaaer at sondre mellem rent midlertidige Foranstaltninger, som kunne og i visse Tilfælde ogsaa bør træffes af Administrationen ogsaa paa dette Omraade, og saadanne endelige Foranstaltninger, som kun kunne træffes af Lovgivningsmagten. Og naar det ærede Medlem vil anvende sin sikkert fuldkomne gode Evne til at sondre paa dette Omraade, vil han ogsaa se, at der her aldeles ikke behøves nogen Forklaring.

Berntsen: Naar jeg er Deltager i den Forespørgsel, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) og jeg med det høje Tings Samtykke stille til den højtærede Kultusminister, er det udelukkende, fordi jeg mener, at ikke blot Rigsdagens Medlemmer, men Befolkningen i sin Almindelighed og særlig den store Del af vort Folk, som hører til Folkekirken, have Krav paa at vide, hvorledes den nuværende Regering stiller sig til Spørgsmaalet om Ordningen af Folkekirkens Forhold og dens forskellige Institutioner, om den mener, at disse Forhold kunne ordnes administrativt, eller at de bør ordnes ved Lov. Efter hvad der foreligger, har man virkelig Grund til at tro, at det nuværende Ministerium mener det første. Og jeg kan godt forstaa, at saadanne Ting foregaa ikke, uden at der er en Forstaaelse mellem Ministeriets Medlemmer. Det er til Overflod, den ærede Konseilspræsident har meddelt Tinget, at Kultusministeren ikke staar alene. Det kunde man sige sig selv, at administrative